

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved den her i Landet i den seneste Tid optraadte Epizooti af Hundegalskab er Ministeriets Opmærksomhed bleven henledet paa Usikkerheden af, at de i Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 29de December 1857 angaaende denne Sygdom indeholdte Bestemmelser, der ikke kunne anses som tilstrækkeligt betryggende, bleve underkastede en Revision.

Naar det, saaledes som i den nævnte Lovs § 11 foreskrevet, udelukkende er de stedlige Myndigheder, nemlig Amtmændene (i Kjøbenhavn Politidirektøren), hvem det er overladt at træffe de der nævnte Foranstaltninger til at forebygge Sygdommens videre Udbredelse, da kan dette ingenlunde anses for heldigt. Vel vil Sygdommens Udbredelse i mange Tilfælde hurtigt kunne forebygges ved Foranstaltninger af de stedlige Myndigheder, ligesom det i det Hele maa anses for hensigtsmæssigt, at der paahviler disse et Ansvar for, at den med Sygdommen forbundne Fare indbegaaes indenfor deres Omraade paa hurtigste og bedste Maade, men der savnes ved Siden af de herhenhørende Bestemmelser en Hjemmel for Administrationen til uindskrænket af Amtsgrænderne at kunne træffe de fornødne Foranstaltninger mod Sygdommen i videre Kredse. Paa Grund af de syge Hundes bekjendte Tilbøielighed til under Bidelyst at forlade Hjemmet og streife vidt omkring i uberegnelige Mængder, vil Sygdomsmitten nemlig ofte strax i Begyndelsen af Sygdommens Optraaden hurtigt udbrede sig i vid Udstrækning, hvilket i Forbindelse med, at den ved Hundenes Bid forplantede Smitte kan ligge skjult i lang Tid, medfører, at store Landstrækninger kunne være paaførte denne for Mennesker og Dyr livsfarlige Sygdom, uden at dens Optraaden endnu er konstateret blandt de der hjemmehørende Hunde. Hvorvidt det vil være nødvendigt at træffe Foranstaltninger mod Sygdommen udenfor Grændsen af det Amt, hvori den har vilst sig, vil derhos i

Reglen kun kunne bedømmes af den Myndighed, der, som Indenrigsministeriet, bliver bekjendt med alle de mødende Forhold, som derved maa tages i Betragtning, og det er derfor i Lovforslagets § 1 foreslaaet, at der tillægges det nævnte Ministerium en hertil sigtende Myndighed.

Da Hundegalskaben maa antages i de fleste Tilfælde at blive os paaført fra Udlandet, vil det derhos paa Grund af det uundgaelige Samkvem mellem løsgaaende Hunde fra begge Sider af Grændsen være hensigtsmæssigt, at Indenrigsministeriet, naar der i de tilgrændende Distrikter af Nabolandet er udbrudt Hundegalskab, har Myndighed til for de Grændsen tilstødende Jurisdiktioners Vedkommende at træffe Foranstaltning mod Sygdommens Udbredelse i samme Omfang, som hvis Sygdommen havde vilst sig her i Landet.

Det maa endvidere anses for hensigtsmæssigt, at Ministeriet i Lighed med, hvad der ifølge Lovens af 29de December 1857 § 9 gjælder med Hensyn til de i Lovens § 2 ommeldte ondartede, smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene, ogsaa til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab kan udstede Forbud mod Indførsel af Hunde, naar Hundegalskab er udbrudt i fremmede Lande, samt, naar Sygdommen er eller antages at være udbrudt indenfor Landets Grændser, forbyde Overførsel af Hunde fra den angrebne Landsdel til andre Provindsfer.

Endelig skjønnes det ikke rettere, end at den Straf der er fastsat i Lovens af 29de December 1857 § 12, paa Grund af de alvorlige Følger, Overtrædelsen af de til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab givne Forskrifter kan medføre, bør skjæpes Noget, forsaavidt saadanne Overtrædelser angaar.

I Henhold hertil har Ministeriet affattet foranstaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab.